

Associació d'Estudiants Progressistes

Documents

Intervencions de l'AEP al claustre de la Universitat de Barcelona.

Publicat el diumenge 16 de desembre de 2007

11/12, un claustre diferent.

El passat dimarts 11 de desembre es va celebrar un claustre a la Universitat de Barcelona força sorprenent: a banda de presentar el seu informe anual, el rector va fer una crida explícita a la unitat de la comunitat universitària davant de les agressions i el menyspreu que pateix la Universitat avui. El rectorat va reconèixer que les reformes no s'estan fent bé i que el pressupost és ridícul. En la segona part de la seva intervenció, va fer un repàs a la política i la feina de gestió del seu equip.

Davant d'aquesta proposta d'unitat, des de l'AEP-Associació d'Estudiants Progressistes, vam voler deixar palès el nostre posicionament amb les nostres intervencions: vam parlar del finançament, de les deficiències de la UB, de la necessitat de la lluita unitària i activa en defensa de la Universitat Pública, de la situació de l'alumnat de tercer cicle i del rebuig a l'EEES. Respecte a la segona part de l'informe, vam presentar un text criticant la instal·lació al Parc de la Bederrida de la Carpa de l'Espacio Movistar.

Considerem que la unitat que busca el rectorat és absolutament necessària i per això oferirem tot el nostre suport a les accions d'aquest per negociar una millora del finançament de la Universitat de Barcelona en concret i de la Universitat Catalana en general. Ara bé, no ens limitarem a acceptar més diners; cal que la comunitat universitària freni el procés de convergència europea i que reclami el debat social sobre el model universitari que fa massa anys que es retarda. La Universitat no pot seguir així.

Ara més que mai, diguem NO A BOLONYA, NO A LA UNIVERSITAT NEOLIBERAL. DEFENSEM LA UNIVERSITAT SOCIAL!

Intervencions de l'AEP-Associació d'Estudiants Progressistes.

Sobre Finançament... Davant la petició que s'ha fet a tots els claustrals per part del rector en aquest claustre, el primer sentiment que ens ha sorgit ha estat el de la sorpresa. Molts de nosaltres

portem anys aquí i és la primera vegada que se'ns proposa d'actuar de manera conjunta com a comunitat universitària. Per una vegada s'ha trencat la mala dinàmica de deixar d'escoltar decisions preses, per replicar-les més endavant en un assumpte tan cabdal com són els pressupostos de la nostra universitat.

L'objectiu d'aquesta petició és el que tantes vegades hem exigit a aquest rectorat, demanar un augment de finançament públic a la Generalitat de Catalunya. En conseqüència, no podem negar el suport que la UB ens demana en aquesta ocasió. De la mateixa manera que no és d'esperar que donem un suport cec al rector en aquesta causa. Entenem que només té sentit fer-ho si el pressupost reclamat és invertit en el que, en el nostre entendre (i creiem que en el de la resta de la comunitat universitària) més urgentment necessita invertir la universitat si realment vol continuar sent una de "les grans". A continuació iniciem la llista d'aquells punts en els que creiem que és més urgent una inversió pressupostària, que quedarà completada per aquells punts que proposin/han proposat els nostres companys de 3r cicle.

Les infraestructures necessàries per tal de poder aplicar amb unes mínimes garanties les imposicions de Bolonya passen per obtenir més places en biblioteques i aules d'estudi, per tal de poder realitzar els treballs que suposadament se'ns han de demanar en les avaluacions continuades que fem. És necessària una renovació del material d'alguns dels laboratoris de docència de les llicenciatures amb components més pràctiques, ja que moltes vegades el seu mal estat comporta una mala realització de les mateixes.

Els recursos informàtics també han de millorar. Necessitem un augment tant en quantitat com en qualitat de les aules d'informàtica, ja que el nombre de pràctiques i treballs a realitzar són cada vegada més grans. Ens trobem amb situacions de facultats on estudien milers d'estudiants que només disposen d'un centenar d'ordinadors aproximadament.

D'altra banda estem plantejant un treball continu sobre les diferents bibliografies relacionades amb les assignatures que s'estiguin treballant. Això implica augmentar el nombre d'exemplars que posseeixen les biblioteques de determinats volums. No serà aquesta la primera vegada que surti a la llum que és necessari un augment de professorat per oferir unes mínimes garanties a tota la reforma pedagògica universitària que tantes i tantes vegades se'ns ha venut. Aquest augment de finançament és necessari també per això.

L'objectiu de fons i a llarg termini és arribar a tornar a esdevenir econòmicament independents de la multitud d'empreses que actualment han trobat part del seu negoci en invertir en les universitats a canvi d'obtenir-ne sucosos beneficis. Entre ells hi trobem la publicitat sense fronteres, les portes obertes a diferents facultats per instal·lar-s'hi a gust, un mercat de milers de joves a punt per consumir... Com ja hem esmentat en anteriors claustres, aquest que la UB vol afrontar ara, és un pas decisiu per arribar a aconseguir una mica més d'aquesta anhelada autonomia universitària. Autonomia que, per cert, de res ens serveix tenir davant les institucions, si la perdem davant les empreses.

Sobre la necessitat de la unitat i de l'acció... Des de l'AEP-Associació d'Estudiants Progressistes considerem que la situació és prou crítica i que ha arribat el moment d'utilitzar la força que té aquesta universitat com cal. Seria infravalorar-la si únicament l'utilitzem en una negociació durant una reunió institucional entre el rector de la UB i el Conseller Huguet.

Hem de recordar un dels punts que va avaluar l'EUA de la nostra universitat: la UB ha de fer valer la força que té com a primera universitat del país i plantar-se davant del govern de la Generalitat sense

por, quan calgui. Ara cal.

Si hi sumem a aquest fet, el que gran part de la societat (entenent societat com a l'ample sector de la població que amb els seus impostos costreja aquesta universitat pública) està completament desinformada sobre la greu crisi econòmica que està vivint la UB, i de la desorientació política que afecta a totes les universitats catalanes avui en dia. Trobem que és més necessària que mai la presència de la universitat als mitjans denunciant aquesta situació. Estem segurs que de saber-ho, molts serien els sectors de la societat que també farien pressió perquè aquesta situació millorés.

És per tot això, que creiem que a banda de les reunions institucionalment oportunes, només aconseguirem els objectius que s'estan plantejant aquí, si anem un pas més enllà i fem sortir dels despatxos els problemes de les universitats catalanes, en particular de la UB. Això ho hem de fer amb tots els mitjans que una institució com aquesta ens permet utilitzar. El més important és, com ja hem dit abans, usar la força que tenim davant la societat.

Moltes vegades hem sentit a dir que no apreciem realment alguna cosa, fins que deixem de tenir-la. Creiem que a la Generalitat li passarà el mateix. Començarà a apreciar el valor de les seves universitats públiques quan s'adoni del que passaria si no existissin. Esperem que d'aquesta manera comenci a tenir-ne cura amb una bona política universitària i de finançament. Creiem que aquesta és la mesura de força que ha d'aplicar la UB. Tot el treball de consens i d'aglutinament de forces que estem fent avui, creiem que no estarà ben aprofitat i no haurà valgut la pena, si no culmina amb una jornada de protesta de tota la comunitat universitària en ple.

La previsió d'una parada de l'activitat habitual de la Universitat de Barcelona durant el semestre que ve, no representa un gran problema dins de les nostres carreres acadèmiques ni investigadores, si ho comparem amb el gran cop d'efecte que pot causar davant de la societat. Creiem que la situació és prou greu com per fer-ho notar de manera sonada. El Govern de la Generalitat no trigarà en interessar-se per les reivindicacions de la UB i la negociació no es farà amb les mateixes condicions amb les que es plantejaria una reunió habitual rector-conseller. En aquesta hipotètica situació, la pressió de la premsa i darrera seu tota la societat serien sobre la taula, jugant del costat de la universitat. Així doncs, instem a aquest rectorat que convoqui aquesta aturada del funcionament ordinari de la universitat per fer arribar a tota la societat en general i a la Generalitat en particular, quines són les peticions que fem des de la primera universitat pública del país.

No ens agradaria gens que aquesta intervenció fos emmagatzemada al calaix d'intervencions com una més. El que estem dient és viable. El que estem demanant és necessari. Podem tenir opinions diferents sobre el funcionament intern i quotidià de la universitat però en aquest punt tots hi estem d'acord: perquè això funcioni ens cal més finançament públic.

Com que pensem que tot això s'ha de dur a terme però entenem que no serà ara quan n'hem de decidir tots els detalls restem completament oberts i disposats a assistir a les reunions que siguin necessàries. La situació actual és greu, i les mesures que s'adoptin han de ser conseqüents amb aquesta. Tenim prou força per plantar-nos davant la Generalitat i demanar-los un augment de finançament.

Sobre els estudiants de tercer cicle.... En representació d'estudiants de tercer cicle del Claustre de la UB, i en total acord amb les observacions dels companys de grau, expresso el nostre recolzament, encara que no cec, a la petició del rector de conformar una unitat amb tots els sectors de la UB per demanar l'augment de finançament que tant necessitem.

Un augment que, pel cas del col·lectiu al qual represento, hauria de servir per eliminar totes les formes de precarietat a les quals ens veiem sotmesos i així configurar una carrera acadèmica digna i sense períodes de remuneració no regulada des del primer dia.

Em refereixo a igualar les condicions laborals i de dotació econòmica de les beques pròpies de la Universitat de Barcelona a les d'altres beques del Ministeri, per tal d'eliminar l'heterogeneïtat laboral en què es troba el col·lectiu predoctoral als departaments.

Però em refereixo sobretot a prioritzar un pla de contractació de tot el personal docent no doctor de la UB, utilitzant les figures que es contemplen en la Llei Orgànica d'Universitats i que s'adhereixen al conveni col·lectiu d'universitats, en comptes d'utilitzar becaris propis de la UB per la mateixa feina, però amb condicions laborals i de sou notòriament inferiors, o bé contractes amb sous irrisoris i condicions laborals poc dignes. Per a això, apostem per la contractació de personal docent no doctor sota la figura del professor ajudant, que creiem que és indispensable per una implementació adequada dels nous plans d'estudis.

Així doncs, no em refereixo a un augment del personal docent o investigador de la Universitat, si aquest és en forma de treball precari. Per damunt de tot, demanem que qualsevol augment de pressupost de la Universitat vagi acompanyat d'un pla de dignificació de les condicions laborals dels RRHH, des dels joves investigadors fins la resta de personal laboral de la UB. D'altra forma no hi estariem d'acord.

Finalment, creiem que aquesta possible millora de finançament també hauria d'anar seguida d'una gestió més participativa i democràtica del pressupost per part de tots els sectors de la universitat en tots els àmbits d'intervenció, començant ja pel procés de negociació amb la Generalitat. En aquest sentit, recolzem també íntegrament els motius i la proposta dels estudiants de grau del Claustre de portar a terme una acció reivindicativa pública, concretament una parada de l'activitat universitària, on fem sentir la força de la UB i on tots els agents universitaris ens aglutinem i hi prenguem un paper actiu.

Perquè creiem que no podem tenir qualitat en la docència i investigació, especialment amb la implementació dels nous plans, sense un augment de finançament, ni sense una política de recerca de la UB que vagi dirigida a dignificar les condicions laborals de tots els RRHH, volem ser directament partícips de totes aquestes reivindicacions.

Sobre l'EEES, el seu context i el model universitari... La Universitat de Barcelona és una universitat gran, és la primera universitat del país i té un clar compromís social. La Universitat de Barcelona ha estat la fortalesa del coneixement sense deixar, però, de ser permeable a les demandes i necessitats socials, de tenir voluntat transformadora i progressista. Malauradament, en els darrers anys, hem vist com la nostra universitat ha canviat aquesta visió, forçada a adaptar-se a l'Espai Europeu d'Educació Superior (EEES). Malauradament no s'ha sabut comprendre a temps el que aquest procés de convergència europea suposava...

L'EEES ens el justifiquen amb tres paraules: Homogeneïtzació, Mobilitat i Competitivitat. Homogeneïtzació perquè suposadament volen establir un sistema de titulacions únic i comparable a Europa. Mobilitat perquè suposadament volen que els i les estudiantes circulem fàcilment per tot el sistema universitari europeu. Competitivitat perquè suposadament volen renovar el model docent per tal de formar i servir millor a la societat. Ara bé, ara que tenim el Reial Decret definitiu, que estableix l'ordenació dels ensenyaments universitaris oficials, a la ma podem dir sense rancúnia però amb fermesa que teníem raó, Bolonya ens enganya!

Aquest Reial Decret confirma totes les ombres que fa molt i molt temps que veiem en el Procés de Bolonya; de fet, ara només queden les ombres. Ni la homogeneïtzació dels títols ni la mobilitat dels i les estudiants són ara veritat. No hi haurà homogeneïtzació perquè els graus seran de quatre anys mentre que a la resta d'Europa seran de tres, perquè l'elaboració de títols és descentralitzada i perquè el reconeixement de crèdits automàtic només es farà al "curs zero" i doncs la mobilitat es queda on era fins ara. Que queda, doncs, de tots els avantatges que assegurava el discurs oficial per vendre'ns la moto? Res! Amb Bolonya res ha canviat cap a millor...

A mode de conclusió, volem reflexionar sobre el vertiginós ritme amb el que es desenvolupa aquest procés. El retard que porta el Govern respecte als altres països és considerable i, tot i així, s'accepta acríticament l'horitzó 2010 fixat a Bolonya (1999), com si d'un moment místic es tractés. Quan no s'ha donat a conèixer a la societat de manera suficient les implicacions d'aquest procés, quan els denunciats efectes col·laterals no han estat valorats, quan la convergència europea genera un rebuig social considerable, quan la precaució aconsellaria reduir la velocitat i obrir el debat social per buscar el consens entorn a un tema de cabdal importància, el Govern comença la casa per la teulada. Les universitats han de córrer per dissenyar els plans d'estudi, obligades a oferir noves titulacions al 2010. I tot això sense el finançament necessari per les noves infraestructures i l'augment de personal docent format que exigeix la nova metodologia docent basada en l'aprenentatge. Així, la darrera de les promeses de Bolonya, la reforma docent que ens hauria de fer més competitiu, tampoc sembla que s'hagi de materialitzar. Així ni homogeneïtzació, ni mobilitat, ni nou model docent! Exigim, per tant, la paralització d'aquest procés que a mesura que avança el temps ens mostra més clara la seva finalitat: la mercantilització de l'ensenyament. Exigim que s'impulsi i fomenti un debat obert i plural en torn al model universitari ja que per la transformació social i cultural que volem la Universitat és una eina bàsica i no una simple fàbrica de personal qualificat. Cal que tothom i tingui accés, que compagini una vessant formativa amb una vessant crítica i humanista. En definitiva, que sigui veritablement pública i de qualitat. I això amb Bolonya és impossible!

Amb Bolonya, la UB no serà ni la llar del coneixement ni el motor del progrés social que ha de permetre construir dia rere dia un món millor. Per això, ara més que mai, diguem **NO A BOLONYA, NO A LA UNIVERSITAT NEOLIBERAL. DEFENSEM LA UB, DEFENSEM LA UNIVERSITAT SOCIAL!**

Sobre l'Espacio Movistar... Tal com es va comentar en l'anterior Claustre, hi ha temes que requereixen ser tractats més a fons. Entre ells, volem reincidir en la instal·lació de la carpa Movistar al Parc de la Bederrida i en tot el que això comporta. En l'anterior Claustre ja vam expressar els nostres temors i reticències sobre aquest acord i les conseqüències que podrien desprendre-se'n; però se'ns va assegurar que, a més de la retribució econòmica (la qual seria per a benefici dels estudiants), aquesta situació, malgrat tot, comportaria una sèrie d'avantatges per a la nostra Universitat, i que tot plegat estaria controlat per una comissió de seguiment. Tanmateix, han anat passant els dies i les setmanes i l'únic que hem comprovat és que allò que temíem s'està començant a fer realitat. Per una banda, és inacceptable que es facin proves de so (que, per cert, no es queden curtes en decibels) en horari lectiu, per exemple, a les tres de la tarda d'un dia com avui. Els alumnes, professors i PAS de les Facultats que envolten el Parc de la Bederrida no tenim cap intenció de permetre aquesta insolència. El mateix podria dir-se de les nits, durant les quals sembla que tampoc es respecten els nivells de sonoritat màxims permesos, a més de disposar d'una il·luminació extremadament excessiva. Resumint: contaminació acústica i lumínica. Això no és seriós.

Per altra banda, els alumnes hem fet números, i us convidem a que compartiu amb nosaltres aquest

petit exercici de càlcul mental. Considerant que un 45% dels números de mòbil a Espanya són de Movistar, i que la UB compta amb uns 80.000 estudiants, resulta que més de 36.000 tenen un número de Movistar. Ara fem el supòsit que, de mitja, cadascun d'ells gastí la ridícula quantitat de 10€ en mòbil al mes. Això suposa un total de 360.000€ mensuals. Per altra banda, sembla ser que la UB rep 18.000€ cada dos mesos pel lloguer del terreny, o el que és el mateix, 9.000€ mensuals. Per tant, sense tenir en compte els beneficis que deriven de l'ús de la Carpa, la publicitat gratuïta a milers de persones cada dia, i l'avantatge de l'entorn geogràfic on s'ha instal·lat, el balanç és el següent: el que s'ha de pagar a la Universitat cada dos mesos tan sols suposa per a Movistar unes despeses de condicionament de la zona (alhora beneficioses per la posterior activitat de la Carpa) i un 2,5% (a molt estirar) de la quantitat que ingressa per l'ús que dels seus serveis en telefonia mòbil que fan els estudiants de la UB -i només hem comptat els estudiants!-.

Si una cosa he après estudiant una carrera de Ciències, és que les matemàtiques no fallen. Però pel que es veu, hi ha qui encara no ho té clar.

I si a més a això se li suma que de moment no s'estan complint els acords segons els quals les Facultats de la zona podrien fer ús de la Carpa i programar-hi certes activitats durant el dia, tot plegat és una presa de pèl. Faltaria esbrinar si la presa de pèl li han fet al rector, o ha estat ell qui ens l'ha feta a tota la comunitat universitària.

Tot això ens porta a considerar que la Universitat de Barcelona està perdent autonomia i capacitat de gestió i decisió. No pot ser que una Universitat com la nostra, que apareix en els rànquings entre les 200 millors universitats del món, tanqui acords tan nefasts com aquest i es deixi comprar per un preu tan baix i unes condicions tan desfavorables (emascarades per unes millores i uns suposats avantatges dels quals ben poca cosa n'hem sabut o percebut de moment).